

Barátság

Magyarország népei
kölcsonös megismerkedését szolgáló
folyóirat

Alapította 1994-ben:
Ember Mária és
Mayer Éva

Kiadó:
Filantróp Társaság
1113 Budapest,
Tas vezér u. 17. IV.4.

Felelős szerkesztő:
Mayer Éva

Megjelenik hatszor egy évben

A szerkesztőség postacíme:
1519 Budapest, Pf. 452.
Telefon: **385-6297**
naponta 10-14 óráig
Telefon/fax: **203-2858**

ISSN 1218-0149

Előfizethető a Barátság
csékk számláján:
11711034 – 20813402
OTP 1114 Budapest XI.,
Szent Gellért tér 3.

Terjeszti a szerkesztőség,
a HIRKER Rt. és
a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt.

Nyomdai munkálatok:
Comp-Press Kft.

<http://www.datanet.hu/compress>

E-mail:
comp-press@mail.datanet.hu.

Felelős vezető:
Ibós Ferenc
ügyvezető igazgató

A **Barátság** megtalálható
az alábbi Internet-honlapon:
www.datanet.hu/compress

Címlapunkhoz

Fénykelepcék

Tavaszcvaró képzeletünk növényi sejtcéllák friss zöldjét sejtethi Wagner János „Fény” című festményén. S ezzel a képzet-társítással nem is járunk messze a művész szándékától, aki legutóbbi képein éppen a fény valamely szerves vagy geometrikus struktúrában való megjelenítését keresi a festék anyagi valóságán keresztül. A fény – struktúra – matéria látszólag ellentmondó hármasságáig vezető művészi út valahol az ötvenes évek derekán kezdődött, amikor az elfojtott szellemi tudás iránti legyűrhetetlen kíváncsisága a láthatatlan valóságról tanúskodó tárgyak felkutatására és gyűjtésére ösztönözte a fiatal festőt. E formailag és származásukra nézve oly változatos tárgyak, csöndes magukba zártságukkal „túlharsogva” a külvilág zajos rohanását, mind ugyanarról, vagyis a transzcendenciáról beszélnek: paraszmadonnák és népi piéták fájdalmas és felemelő alakjai, szentek hőstetteit felmutató ikonok, figyelmeztetőn felémelt kezű vietnami Buddhák, rabok készítette kenyérbél-Krisztusok türelemüvegekben.

Wagner a kilencvenes évek elején eltávolodott az emberalak festésétől, azóta kizárólag absztrakcióban fogalmaz. Az emberi test törekenységének és esendőségének élményszintű megtapasztalása után művészi figyelmét már nem köti le a figurális ábrázolás. Valami maradandóbb, lényegibb valóság megragadására törekszik, s ez a szükségszerűen meglévő, ám láthatatlan realitás számára a fényben ölt testet. Az anyagtalan, megfoghatatlan fény anyagi valósággá alakításának lehetőségeit keresi, s nem rettent el, milyen hiú kísérlet ennek az ellentmondásnak a feloldásán fáradozni. „Mindig is gyürkőztem a festékekkel.” – mondja a festő. Vásznaiban a festék lucskos, zsíros anyagába különböző tárgyak ragadnak bele, a tapinthatóan vastaggá lett felületet kérgessé, érdessé domborítják. S ebbe a testes anyagiságba szűrődik bele valahol egy színesen vibráló fénypászma, az értelmi világosság és az érzelmi oldódás utáni sóvárgás jeleként. Eleinte, örömtelen éjszakák fojtogató kátrányfekete képein szűk hasadékokon vergődött át egy-egy halvány fénycsík, majd fokozatosan kivilágosodtak, derűsebbé váltak a festmények, amelyeken világos tónusú alapon hasít keresztül a fény.

Legújabb fénykelepce-szerű műveken dolgozik, amelyeken zárt, rendezett geometrikus struktúrába „fogja be” a fényt. A rend és a világosság, vagyis a fényhez kapcsolódó képzetek festői megragadása foglalkoztatja, az anyaggal és színhatásokkal erőteljes asszociációkat ébresztő, minél ragyogóbb, fényesebb képek létrehozása.

Bátorfi Andrea

Címlapunkon Wagner János „Fény” című festménye. 1998, vegyes technika, 110 x 80 cm

E LAPSZÁMUNK MEGJELENÉSÉT

a Donauschwäbische Kulturstiftung d.L. Baden-Württemberg,
a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata és a
„Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségeikért” Közalapítvány
támogatta.